

Glòria al foc

Quan ens aproximem al conjunt de l'obra poètica d'Hilari de Cara –els nou reculls de *L'espai del senglar* (1985) a *Refraccions* (2015, premi Carles Riba 2014)– ens adonem que estem davant d'una de les veus més consolidades i originals del panorama de la lírica catalana actual. Diria encara més: Hilari de Cara és

una figura única que ocupa, o hauria d'ocupar, un lloc destacat en el cànon de la poesia catalana contemporània. Reculls com *Ab-salom* (2006), *Postals de cendra* (2008) o *Via bàltica* (2012) avalen sobradament el judici que acabem de formular. I això que hem deixat fora de consideració la seva obra com a narrador, articulista a una gran diversitat

de mitjans, traductor de l'anglès de Frank Banton i Joyce Carol Oates, editor de la col·lecció *Varoic* i professor de literatura i llengua a l'ensenyament secundari i universitari a les Illes.

Agafant en préstec la terminologia de Friedrich Nietzsche, diríem que la unitat de l'obra de De Cara es deu al fet que es tracta d'un autèntic poeta dionisiac, és a dir, un poeta que tendeix cap al vitalisme, la revolta, la subversió, l'expansivitat, l'irracional, el lirisme a ultrança, la passió, la desocultació, la sensualitat, l'erotisme, l'autenticitat i la denúncia, la condemna i la neutralització de tot allò que obstaculitza la manifestació de l'impuls de l'*élan vital* bergsonià.

La producció poètica de De Cara es caracteritza per dues línies de treball constants i diferenciades. Per una banda, tenim la línia de poemes lírics breus que s'acumulen per formar llibres com *Nunc* (2012). I de l'altra, trobem els poemes llargs que s'articulen en

L'apunt

El darrer guanyador del premi Carles Riba, el més prestigiós de la nostra literatura, és un veterà de prestigi. Nascut a Melilla el 1945, és professor de secundària a Manacor i un dels escriptors mallorquins amb més projecció. Des del any del seu debut, el 1969, ha publicat més de deu llibres de poesia i narrativa.

sèries o cicles com és el cas del recentíssim *Carrer d'Artà* (2014).

Justament, la primera novetat que s'observa a *Refraccions* és la voluntat artística de l'autor de fusionar o sintetitzar en una sola obra les dues línies mestres del seu treball poètic. *Refraccions* combina àgilment la necessitat de la intensitat lírica puntual i el desig d'una estructura més complexa i ambiciosa. En aquest sentit, la primera part del llibre, *Imatge refractada*, consta d'una sèrie de 33 flaixos, apunts o esbossos, en minúscules i sense puntuació, de certa ambigüitat de significat, que es van unint per formar un discurs únic. A la segona part del llibre, *Imatge damunt l'aigua* (un títol ben a prop per intenció de Keats), podem llegir 36 poemes breus i autònoms que transversalment s'entrellacen per crear un cicle o *suite* tancat i integrat.

Amb el seu experiment el poeta busca una finalitat: demostrar que Poe i Eliot no tenien raó quan afirmaven que el lirisme de veritat no es pot sostenir en el temps. De Cara vol demostrar, amb dos formats diferents, que el poema llarg modern pot suportar perfectament el pes i el risc de la intensificació lírica de cap a cap del text. El nostre poeta aconsegueix salvar i perpetuar moments extraordinaris de percepció sobre un ventall de temes –la identitat, el temps, la felicitat, la llibertat, la memòria, el sexe, el dolor...– sense perdre gens l'impacte màgmic sobre la seva sensibilitat. *Q.E.D.* *

Hilari de Cara, flamant guanyador de la darrera edició del premi Carles Riba, el més important de la literatura catalana
QUIM PUIG

REFRACCIONS
Hilari de Cara
Premi Carles Riba
Editorial: Proa
Barcelona, 2015
Pàgines: 84
Preu: 16 euros